

เน มื ร าช ช าด ก
บ ำ เ พิ ญ อ ธิ ษ ฐ า น บ าร มี (๘)

คนเหล่าใดในโลกนี้ เป็นคนตระหนี่ ดีแต่ว่าคนอื่น
ทำการกีดขวางคนอื่นผู้ให้อยู่ คนเหล่านั้นย่อมเข้าถึงนรก
กำเนิดสัตว์เดียรัจฉาน หรือยมโลก

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอุชิฐานบารมี (๘)

๔๓๕

พระรัตนตรัย คือ รัตนะอันล้ำค่ายิ่งกว่ารัตนะใดๆ ในโลก เพราะเป็นที่พึ่งที่ระลึกทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เป็นสิ่งที่เราต้องแสวงหา ต้องปฏิบัติให้เข้าถึงและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระรัตนตรัยนี้ให้ได้ ชีวิตจึงจะสมบูรณ์ ปลอดภัย และมีความสุขในการดำรงชีพ เพราะมีหลักของชีวิต ส่วนสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้เป็นเพียงเครื่องอาศัยสำหรับสร้างบารมีเท่านั้น ไม่ได้มีไว้ให้ยึดติดหรือยึดมั่นถือมั่น เราเกิดมาเพียงอาศัยสิ่งเหล่านี้สร้างบารมีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการได้อัตภาพเป็นมนุษย์ มุ่งแสวงหาสิ่งที่เป็นแก่นสารของชีวิต หากความจริงและความรู้อันประเสริฐของพระอริยเจ้า มีใจมุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพาน และที่สุดแห่งธรรม

มีวาระพระบาลีใน สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ว่า

“เขธ มจฺจรีโน โลเก	กทริยา ปรีภาสกา
อญฺเณสํ ททมานานํ	อนฺตรายกรา นรา
นिरยํ ตีรจฺฉานโยนิ	ยมโลกูปปชฺชเร

คนเหล่าใดในโลกนี้ เป็นคนตระหนี่ ดีแต่ว่าคนอื่น
ทำการกีดขวางคนอื่นผู้ให้อยู่ คนเหล่านั้นย่อมเข้าถึงนรก
กำเนิดสัตว์เดียรัจฉาน หรือยมโลก”

เนื่องจากมนุษย์ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ฟังคำสอนของพระผู้มี-

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอุชิฐานบารมี (๘)

๔๓๖

พระภาคเจ้า เมื่อไม่ได้รับแสงสว่างแห่งธรรมจากผู้รู้ จากบัณฑิต นักปราชญ์ จึงมัวประมาทเพลิดเพลินในชีวิต ไม่แสวงหาบุญกุศล ใส่ตัว มีความตระหนี่ฝังแน่นอยู่ในใจ หลงผิดไปทำบาปอกุศลจนเป็นอาจิณ เช่น ชัดขวางคนอื่นที่กำลังทำความดีบ้าง ล่วงละเมิดศีลซึ่งเป็นมาตรฐานของความเป็นมนุษย์บ้าง เพราะไม่เห็นผลของบาปว่า จะเป็นวิบากอันเผ็ดร้อนเพียงไร เนื่องจากจิตใจถูกความโลภ ความโกรธ ความหลงครอบงำจนมืดสนิท จึงทำให้ชีวิตหลังความตายน่ากลัว ต้องตกไปสู่อบายภูมิ

บุคคลเหล่านี้จะเสียใจต่อเมื่อบาปนั้นตามส่งผล เมื่อรู้ตอนนั้นก็สายเกินไปแล้ว แก้อะไรก็ไม่ได้ ร้องทุกข์ก็ไม่ได้ ต้องทนทุกข์ทรมานแสนสาหัสในอบาย ซึ่งหนักยิ่งกว่าการรับโทษในเมืองมนุษย์มากมายนัก ดังประสบการณ์ของพระเจ้าเนมิราชที่ได้ไปพบเห็นสัตว์นรก ซึ่งกำลังเสวยวิบากกรรมอันทุกข์ทรมานเป็นผลที่เกิดมาจากเมื่อครั้งที่ยังเป็นมนุษย์นั่นเอง

*ในระหว่างทางที่มัตลีเทพสารลิขิตไปนั้น ได้แสดงภาพของนายนิรยบาลที่กำลังเอาเชือกเหล็กลูกลง ผูกคอสัตว์นรก จับตัวให้ล้มลงบนแผ่นดินเหล็กที่ลูกลง เอาอาวุธชนิดต่างๆ

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอุชิฐานบารมี (๘)

๔๓๓

กระหน่ำทุบตีอย่างไร้ปราณี พระเจ้าเนมิราชจึงได้ถามถึง
บุญกรรมของสัตว์นรกเหล่านั้น มาตลีเทพสารเถิดว่า “สัตว์นรก
เหล่านี้เคยเป็นคนฆ่าแกะ สุนัข ปลา ครั้นฆ่าสัตว์เลี้ยงแล้ว ได้
แล่นเนื้อออกเป็นชิ้นๆ เพื่อวางขายในร้าน เขาทำอาชีพฆ่าสัตว์
เพื่อนำไปขายเลี้ยงชีพจนตลอดชีวิต ครั้นละจากโลกมนุษย์แล้ว
เพราะกรรมนั้นเป็นเหตุ สัตว์นรกเหล่านี้จึงถูกนายนิรบาลเอา
เชือกเหล็กที่ผูกโยงผูกคอไว้และจับตัวมาประหารด้วยอาวุธต่างๆ
ตามที่พระองค์เห็นนั่นเอง”

มาตลีเทพสารเถิดต่อไป พลังแสงสว่างน้ำที่เต็มไปด้วย
มูตรและคูถ มีกลิ่นเหม็นไม่สะอาด เน่าฟุ้งไปทั่ว พวกสัตว์นรก
ถูกความหิวครอบงำ ต่างกินมูตรและคูถนั้นด้วยความเอร็ดอร่อย
เนื่องจากในภพชาติก่อน สัตว์นรกเหล่านี้ชอบก่อทุกข์
เบียดเบียนมิตรสหาย และผู้อื่นเสมอ อีกทั้งเป็นคนพาล
ประทุษร้ายมิตร บริโภคข้าวปลาอาหารที่บ้านเพื่อนแล้ว ยัง
ขโมยเงินทองของเขาอีก ด้วยกรรมนั้นจึงทำให้ต้องกินมูตร และ
คูถในห้วงน้ำเน่าแห่งนี้เป็นเวลายาวนาน

นรกขุมถัดไป เป็นห้วงน้ำที่เต็มไปด้วยเลือดและหนอง มี
กลิ่นเหม็นไม่สะอาด สัตว์นรกถูกความร้อนแผดเผาแล้ว พวกมัน
ดื่มเลือดและหนองเป็นอาหาร ที่เป็นเช่นนี้เพราะเมื่อครั้งยังเป็น

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอุชิฐานบารมี (๘)

๔๗๘

มนุษย์ ได้เข้ามาบรรดาบิดาของตน และพระอรหันต์ซึ่งถือ
เป็นความผิดที่ร้ายแรงเป็นกรรมหนัก นอกจากจะตกอเวจีมหานรกแล้ว
เศษกรรมยังทำให้มาตกนรกขุมนี้อีก

มาตลีเทพสารก็ได้แสดงอุสสทนรกขุมต่อไป ซึ่งนาย
นิรบาลกำลังเอาเบ็ดเหล็กลูกโพล่งโตเท่าลำตาล เกี่ยวลั่นสัตว์
นรกขึ้นมา ทำให้สัตว์นรกเหล่านั้นล้มลงบนแผ่นโลหะที่ลูกโพล่ง
และให้นอนแผ่ เอาขอเหล็กสับเหมือนสับหนังโค พวกสัตว์นรก
ดิ้นรนเหมือนปลาตันอยู่บนบก ไม่อาจทนทุกข์นั้นได้ พวกมันร้องไห้
คร่ำครวญด้วยความทุกข์ระทม

มาตลีเทพสารก็ทูลพระเจ้าเนมิราชว่า “สัตว์นรกเหล่านี้
สมัยที่ยังเป็นมนุษย์อยู่ในตำแหน่งผู้ตีราคาสินค้า ไปโกงเขาบ้าง
หรือเป็นพ่อค้าเอาเปรียบเขา เป็นผู้เห็นแก่ได้อย่างเดียว มีความ
โลภครอบงำจิตใจ กตราคาสินค้าของผู้ที่มาขายให้ตนต่ำกว่า
ความเป็นจริง ชื้อถูกขายแพงเกินความเป็นจริง เพราะกรรมนั้น
จึงต้องมาเสวยวิบากกรรมเช่นนี้”

ครั้นผ่านนรกขุมต่อไป ได้พบสัตว์นรกหญิงมีร่างกาย
แตกไปทั่ว มีแมลงวันตอม เปราะเปื้อนไปด้วยเลือดและหนอง
มีศีรษะขาด ประคองแขนทั้งสองร้องไห้ หญิงนรกเหล่านี้จมอยู่
ในแผ่นดินเพียงแค่อเวตตลอดเวลา ภูเขไฟมาจาก ๔ ทิศ

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอุชิฐานบารมี (๘)

๔๓๕

ลูกโพลงกลิ้งมาบดหญิงนรกเหล่านั้นให้ละเอียดไป ครั้นตายไปก็กลับฟื้นขึ้นมาใหม่

พระเจ้าเนมิราชทอดพระเนตรเห็นแล้ว ทั้งหวาดกลัวและสงสารสัตว์นรกเหล่านั้นเป็นกำลัง มาตลีเทพสารทูลว่า “หญิงนรกเหล่านั้น เมื่อยังอยู่ในมนุษย์โลกเป็นหญิงนักเลงชอบเที่ยวหมกมุ่นในอบายมุข นอกใจสามี คบหายินดีในชายอื่นเป็นอาจิลน จึงต้องมารับกรรมเช่นนี้”

นอกจากนี้ยังมีสัตว์นรกที่ตกอยู่ในบ่อใหญ่เต็มไปด้วยถ่านเพลิงลูกโพลงสัตว์นรกเหล่านั้นถูกนายนิรยบาลถืออาวุธต่างๆ ทิ่มแทงเหมือนนายโคบาลแทงฝูงโคที่ไม่เข้าคอก มาตลีเทพสารทูลว่า “สัตว์เหล่านี้ เมื่อยังอยู่ในมนุษย์โลก เป็นผู้มึนกรรมไม่ดี ล่วงเกินภรรยาของชายอื่น และประพฤตินอกใจภรรยาของตนเอง ไม่อยู่ในกรอบของศีลธรรม ทำให้มาตกนรกขุมนี้ ที่เป็นประดุจโคที่ถูกทิ่มแทงให้ได้รับความเจ็บปวดอยู่ตลอดเวลา”

ทูลดังนี้แล้ว มาตลีเทพบุตรได้ทำนรกขุมนั้นให้อันตรธานไป และได้แสดงนรกเป็นที่หมกหม้มของพวกมิถิฉาปฏิฆฐิต่อไปอีก พระเจ้าเนมิราชตรัสถามว่า “สัตว์นรกเหล่านี้ ทั้งน้อยใหญ่ มีรูปร่างพิลึกแอ้อดัดเยียดอยู่ในนรกสัตว์นรกเหล่านี้ทำบาปอะไรไว้ จึงต้องเสวยทุกข์เวทนาอันแสนสาหัสถึงเพียงนี้”

เนมิราชชาตก บำเพ็ญอุชิฐานบารมี (๘)

๔๘๐

มาตลีเทพสารเถรทูลว่า “สัตว์เหล่านี้เมื่อยังอยู่ในมนุษยโลก เป็นผู้มีความเห็นผิด เป็นมิจฉาทิฏฐิ คือ คิดเอาเองด้วยความเข้าใจผิดว่า ทานที่ให้ไม่มีผล การบูชาไม่มีผล การเซ่นสรวงไม่มีผล ผลวิบากแห่งกรรมที่ทำความชั่วไม่มี มารดาบิดาไม่มีบุญคุณ สมณพราหมณ์ผู้ตั้งใจปฏิบัติเพื่อละระคะ โทสะ โมหะไม่มีในโลก สัตว์ผู้ผุดเกิดไม่มี โลกนี้ไม่มี โลกหน้าไม่มี ครั้นทำบาปอกุศลเป็น อาจิณ และชักชวนผู้อื่นให้มีความเห็นผิดตามไปด้วย จึงต้องตก ไปในอเวจีมหานรกเป็นเวลายาวนาน ครั้นพ้นจากมหานรานั้น ต้องมาเสวยทุกข์เวทนาอันแสนสาหัสในอุสสทนรกแห่งนี้อีก ยาวนานเช่นเดียวกัน”

จะเห็นว่า ชีวิตหลังความตายของผู้ที่ทำแต่บาปอกุศล เป็นอาจิณ ช่างเป็นชีวิตที่อาภัพอัปโชคเหลือเกิน อัปโชค คือ หมดโอกาสที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้สูงขึ้น หมดโอกาสที่จะสั่งสมบุญเหมือนในโลกมนุษย์ ต้องเสวยผลกรรมในอบาย เพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นหลวงพ่อก็อยากให้ทุกคนพ้นจาก อบายภูมิเหล่านี้ ไม่ว่าภพชาติที่เราเวียนว่ายตายเกิดเพื่อ สร้างบารมีในสังสารวัฏนี้ ขออย่าได้พลัดหลงไปบังเกิดในดินแดน แห่งความทุกข์ทรมานเหล่านั้นเลย นั่งธรรมะกันได้ดีกว่านี้ เรา ค่อยฝันในฝันไปคู่กัน ไปพิสูจน์ความเป็นไปของสัตว์เหล่านั้น

เนมิราชชาดก บำเพ็ญอุชิฐานบารมี (๘)

๔๘๑

ทั้ง ๓๑ ภูมิ จะได้ไม่ต้องตกไปในอบายภูมิเหล่านั้นเด็ดขาด ถ้า
ละเว้นจากบาปอกุศลทั้งหลาย ทำแต่บุญกุศลล้วนๆ และหมั่น
ประพฤติธรรม ทำใจให้ผ่องใส ล้างสมบุญยิ่งๆ ขึ้นไป โดยไม่
ประมาทในชีวิต เส้นทางไปสู่สวรรค์นิพพานของเราย่อมราบรื่น
กันทุกคน

